

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **L. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2004, č. j. OAM-25/CU-09-09-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 2. 2005, č. j. 40 Az 22/2004–22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost s e o d m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2004, č. j. OAM-25/CU-09-09-2004. Současně krajský soud žalobce poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

Žalobce podal kasační stížnost osobně u Městského soudu v Praze dne 15. 3. 2005. Navrhl zrušení napadeného rozsudku a dále požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení advokáta.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Dle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Žalobce převzal písemnost (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem) dne 10. 3. 2005, jak vyplývá z dokladu o doručení.

V záhlaví kasační stížnosti žalobce uvedl, že ji směřuje Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem. Kasační stížnost však, jak uvedeno již výše, dne 15. 3. 2005 osobně podal u Městského soudu v Praze. Naposledy uvedený soud, jak vyplývá ze spisu 3 Nc 1018/2005, odeslal žalobcovu podání soudu příslušnému, tedy Krajskému soudu v Ústí nad Labem, dne 11. 4. 2005 – doručeno bylo dne 12. 4. 2005.

Napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dne 10. 3. 2005 (čtvrtek). Lhůta pro podání kasační stížnosti žalobci tedy v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. skončila dnem 24. 3. 2005 (čtvrtek). Ve stanovené lhůtě podal žalobce kasační stížnost, avšak nesprávně (vzdor řádnému poučení Krajského soudu v Ústí nad Labem) u Městského soudu v Praze. Ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. však výslovně předepisuje, že kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, a že lhůta je zachována též jen tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. U naposledy uvedeného soudu stěžovatel kasační stížnost nepodal a podal ji jen u Městského soudu v Praze. Ten však není soudem příslušným, a proto ji správně postoupil soudu příslušnému, jímž je Krajský soud v Ústí nad Labem. Kasační stížnost podaná sice ve lhůtě, ale u nepříslušného soudu je však kasační stížností včasnou jen tehdy, jestliže tento nepříslušný soud ve lhůtě stanovené pro podání kasační stížnosti tuto odešle soudu, který napadené rozhodnutí vydal, či Nejvyššímu správnímu soudu. Jen tehdy by byla lhůta k podání kasační stížnosti zachována. V opačném případě, tj. pokud nepříslušný soud tak učiní po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, nutno z § 106 odst. 4 s. ř. s. dovodit, že lhůta zachována není a jde tudíž o kasační stížnost opožděnou. Přitom je třeba zdůraznit, že není povinností nepříslušného soudu sledovat lhůtu pro podání kasační stížnosti proti rozhodnutí jiného soudu. Sledování lhůty je povinností účastníka řízení, přičemž jeho pochybení, spočívající v tom, že se neřídil správným poučením procesního soudu a učinil své podání u jiného (nepříslušného) soudu, lze přičíst jen k tíži tohoto účastníka.

Městský soud v Praze nestihl odeslat kasační stížnost příslušnému soudu ve lhůtě pro její podání a odeslal ji až dne 11. 4. 2005, tomu ostatně odpovídá i datum doručení kasační stížnosti Krajskému soudu v Ústí nad Labem – 12. 4. 2005. Stalo se tak nepochybně po lhůtě k podání kasační stížnosti, která uplynula dne 24. 3. 2005. Je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 a § 106 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani dalšími návrhy žalobce.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu